



Sygn. akt III KK 221/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Cesarz (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba (sprawozdawca)

SSN Barbara Skoczowska

Protokolant Anna Kuras

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jerzego Engelkinga,

w sprawie **K. P. R.**

w przedmiocie wyroku łącznego

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie

w dniu 25 czerwca 2019 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Rejonowego w T.

z dnia 11 maja 2017 r., sygn. akt VIII K [...],

**uchyła zaskarżony wyrok łączny w części dotyczącej
orzeczenia o karze łącznej i w tym zakresie sprawę przekazuje do
ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T.**

UZASADNIENIE

Skazany **K. R.** w dniu 13 lutego 2017r. złożył wniosek o wydanie wyroku łącznego.

Sąd Rejonowy w T. wyrokiem łącznym z dnia 11 maja 2017r. w sprawie VIII K [...] połączył kary z wyroków:

- Sądu Rejonowego w B. z dnia 14 kwietnia 2016r. w sprawie XI K 107/16 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w wymiarze 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby wynoszący 5 lat;
 - Sądu Rejonowego w T. z dnia 11 października 2016r. w sprawie VIII K 835/16 za przestępstwa z art. 164§1 k.k. w zw. z art. 163§1 pkt 1 k.k. w zb. z art. 288§1 k.k. i w zw. z art. 11§2 k.k. i art. 64§1 k.k. oraz art. 190§1 k.k. – kara łączna roku pozbawienia wolności;
- i na podstawie art. 569§1 k.p.k. w zw. z art. 85§1 i 2 k.k. i art. 86§1 k.k. i art. 89 § 1 k.k. – a contrario i art. 89§1 b k.k. orzekł karę łączną 1 roku, 1 miesiąca i 15 dni pozbawienia wolności.

Wyrok ten nie został zaskarżony i uprawomocnił się.

Obecnie kasację na niekorzyść skazanego od tego orzeczenia, w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze łącznej, wywiódł Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny. W kasacji zarzucono:

- rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisu prawa karnego materialnego, to jest art. 86 § 1 k.k., polegające na wymierzeniu skazanemu kary łącznej pozbawienia wolności w wymiarze roku, miesiąca i 15 dni, podczas gdy powołany przepis stanowi, że karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach.

Podnosząc powyższe skarżący wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna.

Zgodzić należy się ze skarżącym, że wymiar kary łącznej – co do zasady – autonomicznie określony został w art. 86 § 1 k.k. – „Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy (...) karę pozbawienia wolności wymierza się w miesiącach i latach”.

Odrębną kwestię stanowi natomiast sposób przeliczenia kary ograniczenia wolności, czy kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, na karę pozbawienia wolności, po to, aby łączone kary miały jednorodny charakter i w ten sposób stały się możliwe do połączenia. Kwestie te zostały unormowane w art. 87 i 89 k.k.

Jak wynika z dyspozycji art. 89§1a k.k.: „w razie skazania za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania sąd może w wyroku łącznym orzec karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania”. W takiej sytuacji, zgodnie z zasadą określoną w art. 89§1b k.k.: „sąd orzeka karę łączną pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, przyjmując, że miesiąc kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania równa się 15 dniom kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania”. Zasada ta odnosi się też do łączenia względnych i bezwzględnych kar pozbawienia wolności.

W niniejszej sprawie oznaczało to, że kara łączna pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania mogła zostać orzeczona w granicach od roku do roku i 3 miesięcy pozbawienia wolności.

Art. 89 k.k. nie stworzył możliwości orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności w dniach, jak już bowiem wskazano wyżej, kwestia wymiaru kary łącznej została autonomicznie uregulowana w art. 86§1 k.k., który pozwala na wymierzanie kary łącznej pozbawienia wolności wyłącznie w miesiącach i latach. W tym względzie, przepis ten pozostaje w zgodzie z unormowaniem z art. 37 k.k., który stanowi, że karę pozbawienia wolności (jednostkową) wymierza się również wyłącznie w miesiącach i latach.

Sąd w niniejszej sprawie miał zatem możliwość orzeczenia kary łącznej pozbawienia wolności – przy zastosowaniu pełnej absorpcji – w wymiarze roku, w oparciu o zasadę asperacji – w wymiarze roku i miesiąca lub roku i dwóch miesięcy, czy też na zasadzie kumulacji – w wymiarze roku i trzech miesięcy pozbawienia wolności.

Nie istnieje natomiast ustawowa możliwość orzeczenia takiej kary łącznej pozbawienia wolności, której część zostałaby określona w dniach.

W tej sytuacji, zarzut podniesiony w kasacji ocenić należy jako w pełni zasadny.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd Najwyższy orzekł o uchyleniu zaskarżonego wyroku łącznego w części dotyczącej orzeczenia o karze łącznej i w tym zakresie przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznawaniu sprawy Sąd Rejonowy winien orzec karę łączną w oparciu o dyspozycję art. 86§1 k.k.

a